

Universitätsbibliothek Paderborn

**Generalis Totius Sacri Ordinis Clericorum Canonicorum
Historia Tripartita**

Pennotto, Gabriele

Coloniae, Anno M.DC.XXXXV.

II. Qui Lateranensem Basilicam vel fundauerunt, vel instaurauerunt, vel bonis temporalibusq[ue] ad Bonifacium Octauum ditauerunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38634

tobit exiit Basilica Salvatoris, non ea solum ratiōne quod à magno Pontifice Sylvestro in honorē Salvatoris nostri Iesu Christi sit confecta, verum etiam quia prima extitit inter omnes Ecclesias in toto orbe Salvatori Christo nūcupta. Nam quod in sermone de Passione Imaginis Salvatoris scribit Athanasius, Symagogam Iudeorum Beriti maiorem primam omnium in honore Salvatoris dedicatam, indeque per varias Provincias morem adiectum, Basilicas, vel Oratione Sanctorum in honore Salvatoris, de Orientalibus, non de Occidentalibus intelligere oportet; cum confitetur ipsam Lateranensem Basilicam primam omnium Ecclesiarum solenni ratione dedicatam: praterquam quod sermo ille de Passione Imaginis Beriti non B. Athanasium ALEXANDRINUM, sed alium longe posteriorem auctorem habet, ut scilicet Cardinalis Bellarmine in libro de Scriptoribus Ecclesiasticis in Athanasio narratur.

Tertio Basilicam Auream nuncupatam reperio spud D. Gregorium in suo Registro lib. 2. qui hincipit: *in nomine Domini, Indictione decima, de anno incarnationis eius secundo, mense Septembris, tempore papa Gregorii, Consulatus Mauritii augustiniani et supremi, deponitissimil Laurentius, qui primus fecerat urbe Diacorum sedis apostolicas, propter superbiam et malam suam, quae ascendit duxit: & fallax est inhabitatione Novi urbi, coram omnibus Prebiteris, et Diaconis, et ceteris subdiaconibus, vel canonicis clericis Basilica aurea, prout autem, ita vocata quod arcebas et vario emblemate tota esset exornata. Quarto, dicta est Aylum, sive Templum Misericordie, teste Omphri .o. i. cap. 5. in hunc modum scribente: *Templum item Misericordiae, sive templum in eum inservient, quod quia ad eam quoniam crimina confitebantur, inde a Praefatis rerum capitulis, ad personas postulari non poterant, tunc fidem, quod antiquitus per parallatas, & frequentia sua, fuit inter ecclesias, tunc per misericordiam fuerit, que misericordia, & contritus ostendebantur: quo omnibus alienis confitebantur faciliter pacaret aditus. Frequentum porro olliorum ex virtute Basilica lateris, ex quam macro clausum, adhuc vestigiis extant, ubi manus presbyteri penitentium. Subdit deinde Onuphrius in eodem loco: *Dicebat etiam apollinaris Ecclesia Universalis Ecclesia Romana Ecclesia, apollinaria Sede, caput, mater, & magistra Ecclesiarum, & similiter appellacionis honesta invenimus ut, quod ab apostolo Petro fundata, catetis omnibus mundi Ecclesiis praeter, & ab doctrinam rectorum dogmatum accipiunt, & videlicet continent prore contenta accepta. Ad etiam Dei appellatur, quod typum queratur, seu similitudinem ecclesie Ecclesia gerens, atque id est de, vel in quaque in omnibus horis Canonici, & Missarum mysteriis quoque die campana felicissimo more pulsat, unde et etiam quod cum misse in ea celebrantur, non dicitur tertia vice, quia repetitur Agnus Dei, quod tollit peccata mundi, dona nobis pacem, sed tantum.***

Bbb 4

quæ

Vm magnus Imperator Constantinus Augustus post miraculosa Crucis in celo visionem, partaque de Tyano Maxentio victoriā perfecē in Christum credidit, ne fides illius bonis operibus vacua putaretur, infinita, maximaq; beneficia tanto Principe digna, Christiana Religioni consultat; ac in primis multis legibus per optimum euangelium promulgatis, Christianam Religionem ad eversus inimicorum vim, & audaciam communivit, omnibus Imperio Romanum incolentibus edicens, vt Christum cuique libere, quod haec tenus interdictum fuerat, colere licet. Mox inianum Deorum templis clavis, profana sacrificia fieri vetauit, deinde ad Basilicam, & templorum erectionem, vt in ijs Christiani suos cœtus cogere, Christumque Salvatorem adorare possent, animum suum conuertit, multasque sacras redes per diuersas orbis terre partes, Imperiali magnificentia dignas, extrui mandavit, pecunij ē filio suo in tantum opus largitis, ac inter illas circa annum Domini CCCXV, xdes magnificas, & egregias Lateranenses, de quibus superiori capite differimus, sive ab uxore Fausta, sive haec tenus ab le poisselas, B. Papa Sylvestro, & S.R. Ecclesie donauit, & publici sumptibus in magnificissimam, sub sancti Salvatoris D.N. Iesu Christi nuncupatione, Basilicam conuerit, propinquo etiam Palatio, ad Pontificium Romanorum vsum, à fundamentis excitato, in quo Pontifices per annos plus mille iuxta dictam Basilicam habitauerunt; quæ preter precipuum S. Salvatoris, cui dedicata fuit, appellationem, ab autore quoque Basilica Constantiniana, & ab antiqui loci recordatione, Lateranense palatum, & Lateranensis Basilica, & ob alias causas alijs nominibus est nuncupata,

I.

quæ omnium totius orbis terrarum & tempore, & loco primaria basilica reputatur, ut tradit Nicolaus Papa in epistola ad Michaelem Imperatorem. Quam postea perfectam S. Sylvester Papa primam omnium publice, id est Nouemb. consecravit, & dedicavit, cum hic dedicationum ritus ante in vñ in Ecclesia Romana non esset, ex quo deinceps tempore per omnes orbis terra partes vñs inuialuit, ut ædificia publica in Christi, & Sanctorum honore fabricata, solemnibus quibusdam ritibus ab Episcopis consecrarentur: nam idem Pontifex Sylvester aliquot Basilicas, ab eodem Imperatore in honorem SS. Petri & Pauli, & S. Crucis, & Sanctorum Laurentij, Agnetis, Petri & Marcellini martyrum construimus, codem ritu consecravit.

II **Q**uæ vero ornamenta aurea, & argentea, cruces, imagines, picturas, vestes, prædia, reditus vestigia, & alia bona temporalia prefatae Basilicæ, pro illius ornatu, & clericorum in ea deferuentium sustentatione, idem pientissimus Imperator largitus fuit, habentur apud Damatum in suo Pontificali, necnon in primo volumine Conciliorum, ante Generale Concilium Nicenum, in hunc modum exarata. **H**unc temporibus fecit Constantinus Augustus Basilicæ s. istas, quæ ornauit, Basilicam Constantinam, ubi posuit donis istas: Singula argentea, habens in fronte Salvatorem sedetem in sella quinque pedum, pensantem libras 120. & duodecim Apostolos, habentes singula quinque penesantes libras 9. cum corona ex argento purissimo. Item à tergo recessuente in abside Salvatorem sedentem in throno, in pedibus quinque, ex argento purissimo, pensantem libras 140. & Angelos quatuor ex argento, in quinque pedibus, qui pensant singula libras 10. cum gemmis alabandens, singulis ipsum pensat libras duo mille 25. corona quatuor ex auro purissimo cum dolphinis viginti, pensantes singula libras 15. Pharum ex auro purissimo cum dolphinis quinque, cum catena, qui pensat libras 25. Cameram Basilicæ ex auro pensante in longum, & in latum libras 50. Altaria septem ex auro purissimo pensante libras duces. Pateras aures septem, pensantes singula libras 30. & atenæ argenteas sexdecim, pensantes singula libras 30. Scyphos ex auro purissimo septem, pensantes singula libras 10. Scyphum singulare ex metallo corallo natum, & undique de gemmis præfusus & hyacinthinis auro interclusum, ex omni parte, qui pensat libras viginti, & vias tres. Scyphos argenteos 20 pensantes singula libras quindecim. Amas ex auro purissimo duas, pensantes singula libras 50. portantes singula medimnos tres. Amas argenteas 20. pensantes singula libras 10. portantes singula medimnos singulos. Calices minores ex auro purissimo 40. pensantes singuli libras singuli. Calices minores ministeriales quingentos, pensantes singuli libras duas.

Ornamenata in Basilica. Pharum cantbarum ex auro purissimo ante altare in quo ardaret oleum nardum pisticum, cum dolphinis octoginta, pensantem libras 30.

Pharum cantbarum argenteum cum dolphinis 20. qui pensant libras 40. vñ ardaret oleum nardum pisticum. Pharos cantbaros argenteos in gremio Basilicæ 40. pensantes singuli libras 30. vñ ardaret oleum supradictum. In parte dextera Basilicæ pharos argenteos 40. pensantes singuli libras 20. Pharos cantbaros in leva Basilicæ argenteos 25. pensantes singuli libras 20. Cantbari rotatores in gremio Basilicæ argenteos 50. pensantes singuli libras 20. Merita tria ex argento purissimo, pensantes singula libras 300. portantes medimnos duas. Candelabra ex aurib; o numero 7. quæ habent pala deuorum cum ornata ex argento, intercula singula triplicatum, pensantia singula libras trecenta, quæ resurgunt in seruato lumen. Massam Gargiliam territorio Suezano, praefantem solidas 400. Massam Laronicam in territorio Suezano, praefantem solidas 200. Massam Ariananam in territorio Laurentino, praefantem solidas 500. Urbanam in territorio Antivio, praefantem solidas 240. Massam Castis in territorio Cateno, praefantem solidos 1000. Massam Trapeas in territorio Cateno, praefantem solidos 1600. Thymiamatera ex auro purissimo, pensantia libras 30. Omnia armaria cum ante et altaria singulis annis libras 150.

Ad prædictorum vero intelligentiam nominata quadam explicantia, quorum in nostro seculo receperit. Hæfiglium idem erat quod secum interea Basilicam opierim, lamina argentea in illa oculo deducit compacta. Camera siem, quod absida, quæ & tribunam dicimus. Pharum, id est candelabrum, supra quod candelabrum lampades ardebat, vel pede tufulatum, vñ ex catena pendens, quod à nostraris lampas vocatur. Pharos cantbara candelabra, seu lampades cum vasa oleum continendum. Cantbarum enim vas silquidæ, vt oleum, vinum, & similia levanda, proprie significat. Cantbara cerasata Candelabrum, super quibus cerei ardebant, vel patens supra candelabrum, ad excipiendas ceras liquantes, ac detentes, ipsi cerei suppedita. Amæ, vel amæ id quod vasa grandia, ad capiendum vinum, & aqua, ad ornatum Basilicæ spectantes, vel ad secundum vinum, & aquam, quæ in vñum incruenti facilijs veniebant. Thymiamatera, vasa que l'hymania continebant, quales nunc nautilus, in quib; incensum ferimus, thuribulo imponendum. De his, & calixis id genus plurimi sunt, ac clopetulæ, me Iohannes Caesar Bulengerus lib. 2. de Donatij Pontificum per totum. Massa idem profusa, quod Massum, vel mansum: Mansum verò prædiū esse, quod duo bouum paria quotannis colunt, definitum Gloffa, & Innocentius in cap. I. de Cenibus. Cuiacius autem fundum, vnde quis se, & suam familiam commodè alete possit, & vñcti dominis soluere, mansum vocari affirmat, de Fredis lib. 1. tit. 1. q. Si quis de manso & ibi Balæs, apud nostras Infusibus quotidiana, & cōmuni cœi vñs huius nominis massæ vel Massaria, à qua massari rufisci dicuntur, qui manso, vel malto, vel massarias excluant.

POB

CAPUT SECUNDUM.

Propria magnum Constantinum primus, qui lateranensi Basilica fabricata, finit. Leo Paplaus nominis I. Onuphrio autore lib. 1. c. quæ summum Pontificem anno 440. remansum in ipsa Basilica Cameræ extinxisse, sensit. Anatolius Bibliotheclarus, putat vero Onuphrius, idem fusse cameram, & absidam, quam nocturnam dicimus. Verum cum credibile non, Constantinum Basilicam sine absida primi confunditur, rationibus & loquaciter, cameram. Leon. I. fabricata in porticus fusile rotundam hemisphericalis columnis, & parasitus fultam, quæ reponit, nunc etiam videtur. Ipsam autem absidam ante Leonis I. Pontificatus multo elegerat, & ornata à Constantio Honore Imp. pentecor. foro, Galli Placidus comege Valentianum illi genitore, inscripto ac eodem Onuphrius sic refutat: *Famus Constantius, Fabix, id est Magister virtutis, militie, Patriæ, & Cœli orationis, & Padua illius fama e curia exor, votis cœptis ex auro purissimo, pensantia libras 30. Omnia armariæ ante et altaria singulis annis libras 150.*

Posttempore Leonis I. r^efque ad Sergium III. Pontificem nihil de Lateranensi Basilica fabricata, & in functionibus, aut reparationibus apud ecclesias veteras, teste Onuphrio scriptum invenimus, et probabile nullatenus sit, tot seculorum antecedentes non fusile pluribus vicibus reparatum & ornatum. Contrarium scribent Anselmo Bibliothecario in Sergio I. Porro quod ab Stephano VII. qui Bonifacio VI. successit, an. soletis humanae 896. illius tectum cum magnitudine parvum superiorum visque ad perfilla columnarum absida a vñque ad portas maiores servato corrulit, & quod grauissus est, in dito ablatum inter Formolum, Bonifacium VI. & moniles sequentes Pontifices, omnibus ornatis aures, argenteas, & thesauris expollata, facti deficit, & delecta per integrum septennium sunt, quo tempore omnia in eadem Basilica prius fuerant. Sergius III. in Sede Pontificali confirmatus, cum lura Pontificis in pace tandem obviavit, sed cribus repugnat, totam fere à fundamento restituit, & multo eleganterissimo reformat, in pristinum nitorem, facienteque ornatum. Ornamenta vero aurea, & argentea, que tabernacula, & vel recuperavit, vel nouarebat. Exibit in absida memoria reparationis, sequentibus versibus multo sic explicata.

*Sagittar Caesar, totum cum ducere vobis,
Candidi hanc autem, Sylvestri Christi matre fuisse,
Iung, salutifer & lepro mundatus ab iudea,
Ecclesiæ hu felum conferuerat primas in ore
Saluator. Deo, qui cuncta salubriter egit:
Confidem, ieci pendit te fons beatorum,
Iacobus tuus fons voluntatis annis.
Spiritu dominali foret, per religia prisca recordi,
Sergiu ad militem perduxit Terras imas,*

Poss magnum Comitatum primus, qui in Lateranensi Basilica fabricant, fuit Leo Papianus nominis I. Onuphrio autore lib. i. c. 7. quoniam Summum Pontificem anno 440. renuntiatur, in ipsa Basilica Camera exstinxisse, scribit Anafalius Bibliothecarius, putat vero Onuphrius idem fuisse cameram, & absidam, quam nostris tribus dicimus. Verum cum credibile non sit, Confitendum Basilicam sine absida primus confituisse, rationabilius est opinari, cameram à Leone I. fabricatam porticum fuisse rotundam, nonnullis columnis, & parastatis fultam, quae recto absidam nunc etiam videtur plam aut ab aliis ante Leonis I. Pontificatum mutuo degenerata ornata a Constantio Honorij Imperatoris honorio, Gallia Placidiz coniuge Valentiniu[m] ille genitore, in scriptio ab eodem Onuphrio certe refatur: *Eamus Constantini, Felix, Iulio, Magister virtusq[ue] midit, Patria, & Celsus ornatu[s]*, & Padua illis fratribus eius uxori, voti & prece de suis fecerunt. Hoc Padua prima Constantia uxori extitit, qua defuncta Gallam Placidam superinduxit.

Intelligentem nominis, 2, quorum vita non in idem esse, quod interiens, lumen arguum. Camera tamen dicimus, fuisse, non candela, ac tenuis fulsum, ut etiam tempora vocent. Nam tempates cum valsi harum enim rursum similitudine ferta, procerollata Candela, vel patena superdilatata, & aquantes, & diffundentes. Ama, vel amula ista secundum vitu[m] & aqua, anteceter, vel ad feruendam incremi sustentaria, vala, que lumen nuncula, quodculo imponunt. De his lete, ac locupletissimis lib. 2. de Donati idem profeta, quod animum vero praeponit, memoria quattuor colorum, enit in cap. de Candum, unde quis se, & alere possit, & refigi vocari affirmit, de Frumento & ibi Baldus, & dianus, & coniunctus vel Mather, i. ea qui manu[m] sed malo,

Cestate ornauit pingens hac manu Papa.
Supra fores vero ipsius Basilice in interiori parte sequentia carmina ē musu[m] legebantur.

Serius ipse papa hanc, qui caput ab initio, Tertius explavit, istam, quam confixis arlam.

Ioannes autem XII. qui fedit anno 956. renovavit candem Basilicam, si vera sunt quae scribit Onuphrius lib. i. cap. 7. quoniam difficile id crediderint, qui huius Pontificis vitam, ac mores perspectos habebunt, quos Platina, & alii auctores defendunt.

Ceterum anno 1060. Alexander II. ex Canonicis Regulari eiusdem Basilice primū Luminarium Episcopus, ac exinde Summus Pontifex creatus, primo quidem suis Canonis dimidium oblationum Ara maxima donavit, & domos Basilicæ adiacentes, & praedia multa in variis urbibus, & locis Italicis confitentia, quæ omnia in privilegio ipsum Alexandri notata factet idem Onuphrius lib. 2. c. 4. cuius priuilegijs meminit Anastasius IV. qui altero priuilegio illud prius renovavit. Deinde Innocentius II. ex eodem Collegio canoniconum regularium Lateranensem assumptus, anno 1130. centū libras moneta Lucelis Lateranensi Basilice, ac monasterio donavit, ex quib[us] Bernardus tuus monasterij Prior, postea Cardinalis, & Episcopus Portuensis aliquot pontificiones emit, non longe ab Urbe, iuxta formas, & proprie Ecclesiam S. Helene. Tectum quoque Lateranensi Basilice, ruina proximum, suis sumptibus refecit, nouis trabibus repositis, quas Rex Siciliae Rogerius, Pontificis rogatu, eidem Ecclesia de Calabria transiit, & donata eide Basilice obtulit. Lucus quoque Il. qui ex Lateranensi canoniconum monasterio assumptus fuerat, Ecclesiam S. Ioannis ante portam Latinam, cum omnibus ornamentiis ante, argenteis, & thefauris expoliata, fracta, difecta, & deserta per integrum septennium mansit, quo tempore diuina in eadem Basilica penitus siluerant. Sergius III. in Sede Pontificale constitutus, cum iura Pontificatus in pace tandem obtemperaret, ruribus repurgatam, totam fere à fundamentis restituit, & musiu[m] elegantissimo exornatam, in pristinum nitorem, sic inquerebatur. Ornamenta vero aurea, & argentea, quæ subita fuerant, vel recuperavit, vel nouare fecerat. Extabat in absida memoria reparations, sequentibus verbis musu[m] sic explicata.

*Augustus Caesar, totum cum ducet orbem,
Condidit hanc aulā, Sylvestri Christiane fairā.
Iamq[ue] salutifer a lepro mandatus ab ynde,
Ecclesia h[ab]et sedem confinxit primus in ore
Saluatoris Dei, qui cuncta salubriter egit:
Confidamus, locipandit te sancte Ioannes egit:
Iacimur auctoritatis voluntibus annis.
Sed dum nulla foret, per negligia prisca recōdi,
Sergius ad culmen perduxit Tertius ima,*

V.

Alex-

Alexander Tertius, apud signiam, exceptus libri, quas deditum Senatoribus, septem Consulariis, & vi- ginti solidos Cancellario corum, & quatuor libras qui- busdam in pretato, & exceptu quadraginta libris, quas Alcarum obtinuit a nobis in iure super eadem terra de lacu, pro forma reficienda, & senio molendini un- decim libras, & pro petro, & cimento adiunctor de- cem libras, & pro macinâ quatuor libras, & pro tabu- lias quatuor solidos, & pro illis qui terram, que erat ante molendinum procererant, vnde cincos solidos, quindecim libras expendimus in emundatione forma, decem libras dedimus Odoni de Benedicto de Bonâ, tres libras priuatum maioris alcarum. Hic in libro Ioannis Diaconi in quadam additione. Multis quoque fabricis idem Anatolius Lateranensem Basilicam auxit, & ornauit. Porro Innocentius Ter- tius, & ipse Lateranensis canonicus Ecclesia, & monasterio Lateranensi donauit Castrum Tus- sculi, sive Freccate cum Ecclesia S. Marie in O- liuano, quz modò dicitur de Cripta ferrata, item Ecclesiam S. Andreae in Silice cum omnibus suis iuriis, bonis, & pertinentijs, quâ donationem firmauit Honorius III, & ipse à pueri in monasterio Lateranensi educatus, per suum priuilegium datum anno primo sui Pontificatus per manum Raynerij Prioris S. Frigiani, & S. R. E. Vicecancellarij. Idus Novemb. Indictione 5. videlicet anno Domini 1216. quod priuilegium Onuphrius lib. 2. cap. 1. in Bibliotheca Vati- cana fatur repetiri. Eandem quoque donationem confirmaverunt Gregorius IX. altero priuilegio inferius exscribendo, in quo omnia Ecclesia, & monasterij bona suis nominibus designat & Alexander IV. altero priuilegio, Priori & Canonicis Lateranensis facta anno Domini 1260. teles codicem Onuphrius lib. 2. cap. 1. De- dum anno 1288. afflum peus fuit ad Pontificatum Nicolaus IV. ex familia S. Francisci Affilij qui cernens anteriores, & etiam posteriores Basilice parietes casum minitantes, additis fortissimis re- pagulis firmavit; vnde nonnullis creditum, & assertum, in eo visum illud in plenum, quo Pon- tifex Innocentius B. Franciscum labentem La- teranenam Basilicam suis humeris sustinetem vidit, quod sequentes versus misiuio in absida notati monstrant.

Tertia Ecclesia Pater Innocentius hora,
Quae se dederat domino, nuncare ruina
Hanc videt Ecclesiam, mox virpanofus, & afer,
Despliuit humerum supponens, sustinet illam.
At Pater euangelus Franciscum proficit, atq;
Verè est hic, inquit, quem vidimus, iste ruentem
Ecclesiamq; fidemq; fecit. Sic ille petit
Cuncta concepsa liber, latuus, recessit.
Francis est protus primus de forte Minorum
Hieronymus quarti Nicolai nomine surgens,
Romanus prefat: partes circumficitur huius
Ecclesie, certam dependere ruina.
Ante, retroq; levat, destruita reformat, & ornat,

Et fundamento pariem componit ab ini-
Postremo, quæ prima Dei veneranda refusa,
Visiblē humana facie, hac integrâfisse.
Quo fuerat, steteratq; fito, celo etus eider.
Prefidâ ecce sui Deus hac amplectere vota,
Quæ tibi persoluit, domu bnuis ornando decorem,
Serua, mirifica calo, terrâ, beatam
Effice, nos manibus tradias hunc hofit iniqui.
Ingredientis populus deuotus muuera sumat,
Quæ bonæ hic pastor dedit, indulgenza breviq;
Et larga pietate parer peccata remittere.

Ex tua sub misericordia absida sequens eogum,
quod candens rem sic testatur: Partim postquam,
& anteriorum rumojas huius saeculi Temporâ funda-
mentum redificari fecit, & ornari opere magis. Ni-
colaus Papa IV. filius sancti Francisci, & factus ri-
tuum Salvatoris integrum reponi fecit in laco, vi-
spum miraculo populo Romano apparuit, quando fu-
ita Ecclesia consecrata anno Domini MCCCI. & i-
quidem fuerunt, qui Lateranensem Basilicam
vel primi fundauerunt, vel fundatis, & laben-
tem restituerunt, vel bonis temporalibus dona-
uerunt, & ornauerunt vique ad Bonificium VIII.
qui triennio post Nicolaum IV. sediuit
Pontificatu;

CAPUT TERTIVM.

De Lateranensis Basilica digni-
tate, & eminentia super o-
mnes alias Ecclesias totius
Vrbis, & Orbis.

Oannes Diaconus, & Cico-
nicus Regularis Ecclesiâ La-
teranensi scribens librum
de ipsa Ecclesia Lateranensi
ad Summum Pontificem A-
lexandrum III. opus suum sic
orditit: Iacutus scriptum de po-
reno Sanctorum sancta Dei Romana, id est, La-
teranensis Ecclesia, compositum de Archonbi, & Camara-
rum Pontificis gestu, que feliciter Ecclesia patr-
icitate, & imperiali priuilegio, & prærogativa facta
Sedū Apollonice, dono gratiae Dei Salvatoris 1237
CHRISTI super omnes Ecclesias totius Orbis ter-
ram obtinet principatum, quæ etiam diuonata Apo-
stolici calminis, & Romani imperij eam posuit glo-
riosum. Et quoniam totus Orbis terrarum huius ma-
tri Ecclesia debita subiectum exhibet, debet ob-
sequium, multe ex diuersis Regionib; Legati huc con-
veniant, quibus nefficiuntibus, quantum, & quam peti-
sum in hac prædicta Ecclesia Sanctorum Diuina re-
conditam, per illarum infinitatem literarum solu-
muse manifestum, &c. Sunt profectio innumer-
a propemodum argumenta, quibus huius vo-
tarum

CAP V

accubilis, & laetæ sanctæ basilicæ dignitas, & pre-
eminentia super omnes alias Ecclesias dem-
onstrat: Verum nos haec pauca de mul-
tipli potest: Subiecta nos haec pauca de mul-

D. Bernardus Abbas Clarcualensis in que-
dam sermone de priuilegijs B. Ioannis Baptista
Onuphrio referente libro 1. capite 4. sic dici-
tur: Datus honor est effigie matris Ecclesie: hoc enti-
natur, & magnis communis Ecclesiarum Ecclesia Re-
gula, cui dicitur est: Ego pro te rogavi Petre, ut no-
ticias filio tuo, in honorem sancti Ioannis Baptista
postulabatur noster, consecrata est. & figura, di-
gitum tuum, erat, et sententiam propria sequitur:
Ex tua sub missis, & flagellis amicis eius illuc proce-
derem, & principatum ipsa consecratur: Elelio precul-
dabo flagella eis, in illa ipso Urbe loquuntur vindica-
ti primatum Ecclesie, quæsanca eis duo luminaaria videntur
et gloriosa conservantur. Hic D. Bernardus apud
Onuphrium, quem tamen sermonem inter D.
Benedicti scripta non inveniens hoc nihil referat:
cum in peribilo porticus maioris ante portas
Basilicæ quam Eugenius III. S. Bernardi discipu-
li inveniendum curavit, hi versus nunc etiam le-
guntur, qui veritatem sic testantur:

Dignatus Papali datus, ac simul Imperiali,
Quod non confundar mater, caput Ecclesiarum.
Non Salvatoris celestis regna regnatur
Nomen laetatur, cum curia aperatur & fuerunt
de re ex toto carcere, supplice voto

Nostra quod bas edes, sub Christi inculta fides.
In aliis quoq; Basilicæ supra marmoream

fiden, qui in medio extante Aram maximâ
vbi Papæ fidele solet, quando sacris interest,
fani & alij verba sequentes.

Basilicæ Papalis fides, & Pontificala.
Prophet & Christi de iure Vicarius isti.
De quaevare datus, fides Romana vocatur:
Si debet viri nisi filius papa sedere,
Et quæ submissa, ait subducatur in iuu.

Salutem etiam Onuphrius lib. 1. cap. 5. & in li-
bello de septem vrbes Ecclesijs, alios sequentes
versus in foliis olim lectos sic:

Agescit confitit facio baptismate funis,
Quod domus hec mundu nulli sit in Urbe secunda.
Romam Papali locu his sit, & Cathedralis,
Pinnacul mundi meruit fini late rotundis.
Confundit nemo secum de iure supremo,
Omnia ei cedit locu, & reverenter obedit.
Hoc Constantinus in Colosse mente supinus,
Utra mendacio inrus, fornicat, nevatus,
Fondat primus salutem quod in ordine simus.
Et fratres seruus cogit nos sorores rerum.

Christi successor primus fidei, professor
Petru ab his fidei lexus res ista preda,
Clavis pectori recludent regna beatu.

II D. Enam Canonicus regularibus Laterano-
politi, cum seculares sufficiunt introducti, li-
cet de precedencia inter illos, & S. Petri canonicos
et per multis annos exigitata, Gregorius